

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۱۰ اکتوبر ۲۰۲۱

یونس نگاه

ملا خلیلی آخند

این، بخشی از پیام کریم خلیلی به ارتباط حمله انتحاری قندز است که بیشتر به مقاله کدام شاگرد مدرسه بامیانی و یا ملای یگان قریه در بهسود یا جاغوری می‌ماند تا کسی که رهبر حزب بوده و بیش از دو دهه در پست‌های کلان دولتی کار کرده است. او زبانش مثل دهه نوزدهنود است. با آیتی شروع کرده، با تعدادی جملات شعاری غیردپلوماتیک و دهاتی ادامه داده، به کسانی هشدار داده و در پایان با وعده قطعی الهی برای مجازات ظالمان به پایان رسانده است.

درین پیام "رهبر" مثل آدم بی‌مسئولیت سر غندی خیر نشسته، نه از اشتباهات و سهمش در بربادی سخن می‌گوید و نه از تعهدات آینده‌اش.

پیامش مقاله جل‌ترنگ بی‌سروپای است که خواندن آن نه برای مردم انگیزه امید، خشم و یا بیداری می‌شود و نه موضع خودش که رهبر سیاسی است در آن روشن می‌گردد. از داعش، طالب، جامعه جهانی، همسایه‌ها و خداوند یاد شده است اما چنان در هم‌وبر هم که در پایان جز خدا هیچ طرف دیگری نداند خلیلی در کدام سوست؟

درین چهار دهه او همیشه در سیاست بوده و در بیست سال اخیر مثل هر مقام دولتی دیگر دایم با خارجی‌ها و جامعه بین‌المللی سروکار داشته است اما هنوز زبانش در حد ملای قریه است. جیش بسیار پندیده ولی سخنش مثل سابق لاغر است. مثلاً نوشته است: "جهان و نظام بین‌الملل حاکم بر مناسبات جوامع بشری ... نظاره‌گر ... هستند". نظام بین‌الملل حاکم بر مناسبات جوامع بشری یعنی چه؟ شاید منظورش ملل متحد باشد. اما چرا ملل متحد بی‌اختیار و دچار صد عذر و عیب را "نظام بین‌الملل حاکم بر مناسبات جوامع بشری" می‌خواند؟

باز این ملا خلیلی صیب وقتی مطمئن است که "وعده خداوند بر مجازات ظالمین و یاری مستضعفین قطعی است و هیچ نیروئی نمی‌تواند سنت الهی را تبدیل کند" چرا پرپره می‌نویسد و به جهان و نظام بین‌الملل حاکم بر جوامع بشری هشدار می‌دهد؟ برود به‌جای این پیام نویسی و هشدار نماز حاجت بخواند و در فیسبوک نیز دعا نشر کند و خداوند را به خاطر وعده‌اش شکر بگذارد.

خلیلی از ملاحی چوکی دار امروز کابل تفاوت چندانی ندارد، جز این که او بیست سال پیش فرصت یافته بود به مقام و پول برسد و فعلی ها تازه آنجا رسیده اند.

گروه تروریستی بدنام و سفاک داعش خراسان که منفور قاطبه امت مسلمة و ملت مسلمان افغانستان است، مسبب و عامل اصلی این جنایت قبیح میباشد؛ گروهی که مانند گذشته از مظلوم ترین و محروم ترین اقشار بی دفاع جامعه قربانی می گیرد و در ریختن خون بیگناهان از هیچ جنایتی فروگذار نمی کند. ابعاد این جنایت ضد بشری به اندازه ای وسیع است که هر وجدان بیداری را تکان می دهد. این جنایت به روشنی، عمق فاجعه و خشونت را که مردم مظلوم افغانستان گرفتار آن هستند، نشان می دهد. همه هستی و داشته های مردم افغانستان میدان تاخت و تاز گروه های تروریستی و خون آشام گشته است و ما با تمام وجود رنج بی پناهی مردم مظلوم و ظلم ظالمان را احساس می کنیم. جای بسی تأسف مضاعف است که جهان، به نظام بین الملل حاکم بر مناسبات جوامع بشری در حالی نظاره گر این فجایع و کشتار سلسله وار هستند که بارها و بارها نسبت به عواقب آن هشدار داده ایم و زنگ خطر را به اندازه ای که صدای ما شنیده میشد، با فریاد خود به صدا درآورده ایم. اکنون نیز یکبار دیگر، هم به اداره حاکم بر کابل که امارت اسلامی طالبان است، و هم به دولتهای دور و نزدیک افغانستان و هم به سازمان ملل متحد و نهادهای مدافع حقوق بشر، هشدار می دهیم که اگر در برابر این جنایات هولناک بی تفاوت و خسی باشید، این قتل و کشتار که امروز بلای جان ما مردم است، فردا آفت و درد سر بزرگی برای دیگران هم خواهد شد و به سرعت گسترش خواهد یافت. تروریسمی که داعیه جهانی دارد و در منتهای خشونت و قساوت عمل میکند و اهداف و آینده اش مرموز و پنهان است، ازدهایی است که با بلعیدن و دریدن انسانها، بزرگتر و هولناکتر می شود و هرچه زمان می گذرد مقابله با آن دشوارتر خواهد شد. اینجانب این حمله وحشیانه تروریستی را به شدیدترین الفاظ محکوم میکنم و برای شهدای مظلوم بهشت برین و برای مجروحین شفا و سلامتی و برای خانواده های داغدار قربانیان حادثه صبر و اجر، و برای مردم افغانستان امنیت و صلح از بارگاه الهی مسئلت دارم. وعده خداوند بر مجازات ظالمین و یاری مستضعفین قطعی است و یقین دارم هیچ نیرویی نمیتواند سنت الهی را تبدیل کند. لا یُضِلُّ رَجُلٌ وَلَا یَتَنَسَّى

محمد کریم خلیلی

۱۶ میزان ۱۴۰۰